

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru monarhie:

și lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîsnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsicani 35.

Epistole nefranca se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 17 Noembrie s. v.

Am țis-o noi în repețite rënduri, că parlamentarismul în regatul ungar este numai o spoală, o aparență constituțională, dar nu adevărat constituționalism.

Acum însă nu o mai țicem numai noi, ci a țis-o și a constatat-o însuși corpul reprezentativ, casa deputaților.

Principiul fundamental, pe care se bazează constituționalismul, care este alfa și omega lui, este principiul reprezentativ.

Nu mai acolo poate fi vorba de viața constituțională, unde poporul, totalitatea cetățenilor contribuabili, poate conduce destinele țerei după propria sa voință, după propriile sale intențiuni.

Ear' aceasta se întâmplă prin reprezentanții aleși în deplină libertate ai poporului.

De aceea dreptul electoral este baza sistemului reprezentativ și libertatea și posibilitatea de a exercia acest drept în mod independent și neinfluențat de nimica afară de propria convingere și propria conștiență a țerei, este conditio sine qua non a constituționalismului.

Dacă alegerile nu sînt libere, atunci de geaba este sistemul reprezentativ, de geaba este constituționalismul, de geaba sînt toate, căci viața constituțională tot nu există, ci numai un moft, numai o minciună constituțională.

Dacă nu se păzește libertatea alegerilor, atunci mai bine ar fi să se cas-seze cu totul aparatul constituțional, care nu mai are nici o valoare și nu mai e altceva decît o mască, sub care se poate ascunde arbitragiul și tirania de partid și de coterie, care sînt mai urite și mai păgubitoare decît tirania despotilor.

Ear' în Ungaria alegerile nu sînt libere.

Aceasta a constatat-o în ședința de luni deputatul Daniil Irányi, și ministrul justiției a fost silit să recunoască, că în adevăr așa este.

Dar' deputatul Daniil Irányi, și împreună cu dînsul întreaga opoziție maghiară, a fost condus numai de exper-tențele și interesele proprii de par-

tid, când s'a vëndut îndemnat a cere să se statorească garanții legale pentru asigurarea libertății alegerilor.

El s'a provocat la afacerea electo-rală dela Duna-Szerdahely, unde s'au luptat numai partidele maghiare ele între ele, unde nici nu sînt decît alegători maghiari; el a avut în vedere numai corupțiunea, terorisările și inge-rența oficială, cu care partidul guver-nului combate și trântesece la alegeri pe candidații partidelor opoziționale ma-ghiare.

Și atît a fost deja de-ajuns, pen-tru-ca Irányi să poată țice, fără-ca ci-neva să cuteze a-i contrațice, că abu-surile electorale se fac la noi într'un mod negenat, căruia nu se poate găsi părăce.

Dar' abuzurile electorale comise contra opoziției maghiare sînt numai floare la ureche față cu abuzurile electorale necualificabil de obrasnice și brutale, pe care partidele maghiare și cu deosebire cel guvernamental le-au comis față cu candidații naționalităților.

Dacă în timpul de astăzi s'ar pute presupune la un om politic maghiar nu-mai un grad minim de nepreocupațiune, ar trebui să invităm pe dl Irányi să cerceteze, cum se aleg deputații guver-namentali în cercurile naționalităților, cu deosebire când ei au să rivalizeze cu câte un candidat național. Atunci ar afla ce însemnează în adevăr corup-țiune cu bani, beaturi și promisiuni ne-ieritate, și terorism și forță brutală cu solgăbirii, gendarmi și coterși fără conșciență.

Atunci ar înțeleghe, că dreptate au Români, când țic, că mai bine nici un constituționalism, decît asemenea con-stituționalism, care consumă numai pu-terile și demoralizează spiritele popora-țiunii, fără a aduce țerei alte foloase, decît că susține la putere pe un partid arbitrar și lipsit de sentimentul dreptății.

De aceea țicem și noi, că este o necesitate imperativă să se creeze ga-ranții pentru libertatea alegerilor, căci lipsa acestor garanții, prelîngă nedrep-tatea legii electorale a Transilvaniei, este cauza principală, din care Români au renunțat a mai participa la compunerea

corpului reprezentativ și au întrat în pa-sivitate față cu alegerile parlamentare.

Dar' o spunem fără încungiur, nu credem, că partidul guvernamental de astăzi și guvernul susținut de dînsul, voesc în toată sinceritatea să creeze garanții sigure pentru libertatea alegerilor.

Nu, căci dacă s'ar da adevăraților cetățeni, majorității adevărate a popo-rațiunii din Ungaria, posibilitatea să-și exprime prin alegeri voința nealterată prin nimica, atunci și guvern și partid guvernamental ar fi la moment mătu-rate de pe arena constituțională.

De aceea a declarat ministrul Teo-fil Fábiny, că guvernul simte trebuința, de a se crea o lege, care să asigure libertatea alegerilor, dar' scie totodată, că parlamentul ține cu jalusie la drep-tul seu, de a verifica pe deputații, ce-ace va să țică, că partidul guvernamen-tal, care dominează parlamentul și la verificări ca în toate, nu voesc să re-nunțe la privilegiul, de a verifica și pe viitor alegerile scandaloase ale membri-lor sei, cum a fost alegerea ministrului Szechény și acum de curînd a Jida-nului Krausz Lajos, și a respinge pro-testește ori-cît de motivate, dacă vin dela alegători de ai candidaților na-ționali.

Sub asemenea împregiurări însă parlamentarismul în Ungaria rămâne tot ce a fost dela începutul erei libe-rale încoace: o minciună constituțională.

Dl Ioan Slavici publică în numărul 77 din a. c. al țiarului "Luminătorul" o scrisoare datată din Vaț, la 19 Noembrie n. a. c., care nu mai are trebuință de comentat și pe care o reproducem și noi în următoarele:

Domnule Redactor.

Într'o corespondență datată din Sibiu și publicată în numărul dela 3 Noembrie a. c. al "Luminătorului" s'a susținut, că eu am făcut oare-care "pași" pentru de a atrage pe d-nii Moesonyesci și cu dînșii pe ceii mai valoroși bărbați ai partidului național în consorțiul tipografic — al "Tribunei".

Este adevărat, că 'mi-am dat pe când eram încă liber multă silință, de a zădărnici uneltirile acelora, care prin insinuări făcute cu rea credință au slăbit legăturile de încredere reciprocă dintre membrii "partidului națio-

nal". Era deci un lucru firesc să fac oare-care pași față cu toți aceia, pe care fi cre-deam patrioți sinceri și preocupați numai de cauza, pe care o serviam și eu.

Nu sciu de unde poate să scie corespon-dentul D-Voastre din Sibiu, dacă eu am și făcut în adevăr asemenea "pași", în ce au consistat pașii făcuți de mine și față cu cine anume 'i-am făcut.

În pozițiunea, în care mă aflu astăzi, trebe să fac declarațiunea, că nu am făcut nici odată nici cea mai mică deosebire între aceia, pe care fi cred oameni sinceri și desin-teresati, și că cele-ce s'au făcut la Sibiu în timpul de când eu mă aflu aici, bune fie, rele fie, s'au făcut fără de nici o participare fie directă, fie indirectă a mea. Nimenea nu va pute să arete vre-o scrisoare făcută de mîna mea ori vre-una inspirată de mine, prin care eu aș fi exprimat vre-o părere ori vre-o o-rință, nici unul din aceia, care 'mi-au făcut onoarea, de a mă visita aici, nu poate să afirme, că a luat cu mine vre-o înțelegere fie în privința aceasta, fie asupra ori-și-cărei alte chestiuni de natură publică.

Corespondentul D-Voastre Vē spune cu o regretabilă ușurință lucruri, pe care nu are de unde să le scie, și nu mă îndoesc, că D-Voastre îmi veți face dreptate, de a mă scoate prin publicarea acestei scrisori din dis-cuțiunile publice.

Mulțumindu-Vē de mai nainte pentru aceasta, Vē rog să primiți exprimarea deose-bitei mele stime,

Al D-Voastre devotat servitor

Ioan Slavici m. p.

Afacerea Steinacker în camera co-mercială din Budapesta.

Ședința plenară dela 26 Noembrie n.

Președintele baron Frideric Koch-meister deschide ședința prin următoarele cuvinte: Înainte de toate am să-mi împlinesc o datoriță penibilă. Onorații domni membri ai camerei au cunoștință despre atitudinea nepotrivită și incompatibilă cu poziția camerei, pe care secretarul nostru Steinacker a luat-o în ședința de Vineri a casei deputa-tilor. De aceea îmi țin de datorință, de a aduce această afacere la discuțiune aici în cameră. Rog pe domni a vorbi la obiect.

Membrul camerei Wahrmann: Dom-nul președinte de sigur a corespuns sentimen-telor noastre ale tuturor, oferindu-ne privilegiu, de a ne pronunța în această afacere. Trecutul meu parlamentar e prea bine cunoscut, decît să se poată presupune la mine intenția, de a re-ștrînge libertatea de vorbire parlamentară a vre-unei persoane ori de a împedeca expresi-unea vederilor sale prin o presiune oare-care. Mai departe trebe să premit, că eu nu vindicez camerei dreptul, de a da secretarului ei oare-

care instrucțiuni în calitatea sa de deputat dietal, dar' eu țin de compatibil și cu cel mai extins liberalism de a cere, ca acela cu pri-legiul pașirii sale în public să-și aibă tot-deauna în vedere poziția sa, să evite manife-stațiuni și fapte, care nu sînt în consonanță cu intențiunile și cu vederile camerei. Eu în-suși sînt aplecat a presupune, că dl Stein-acker nu a fost condus de rea voință, dar' el s'a purtat necuvincios cu o ocaziune ne-potrivită, ceea-ce a produs resens în toate părțile casei deputaților, așa că președintele casei s'a aflat îndemnat a-l face pe dl Stein-acker atent la expunerile sale necuvincioase. Ba chiar și șeful guvernului, care nu face bu-curos asemenea lucruri, nu s'a putut răbda a nu respinge cele țise de dl Steinacker, printr'o replică foarte aspră. Când cu ocuparea postului de secretar am dovedit, că eu numai cunoștințele speciale le am în ve-dere, fără a considera la atitudinea poli-tică; dar' atîta cred, că pot pretinde eu tot dreptul, ca un funcționar al camerei, care numai cu permisiunea camerei își exerciază mandatul seu, să se rețină dela ori-ce expec-tațiuni și fapte, care sînt potrivite a-l bă-nui de sentimente nepatriotice. Propun deci, ca onorata cameră să-și exprime re-gretul și desaprobarea sa pentru a-ceastă pășire publică a secretaru-lui seu și să provoace pe dl Stein-acker, ca în ședința publică să pro-mită solemn, că în viitor se va re-ține dela ori-ce activitate ori expec-tațiuni, atît eu ca graiul, cît și în scris, care ar pute să stea în con-trațicere cu opinia publică și cu intențiunile camerei. (Aprobări viue.)

Membrul camerei Gabriel Madary: Eu nu doresc ca afacerea aceasta să se tracie din punct de vedere politic, dar' atîta se poate pretinde dela ori-și-cine, că să fie un bun patriot; și eu, pentru cazul, că dl Stein-acker Vineri ar fi dovedit pentru prima-dată o asemenea purtare, așa fi aplecat a fi cruță-tor față cu el. După-ce însă aceasta s'a mai repetat, propun, ca camera să caute cai și mijloace, spre a destitui pe Steinacker din postul seu.

Wolfner: Nu „nas", ci o palmă tre-be să capete acela, care a făcut ru-șinea asta camerei. Nu pot să mă alătur propunerii lui Wahrmann, pentru-că nu mai am încredere în domnul Steinacker, ci recomand spre primire propunerea lui Madary.

Vice-președintele Ráth este prelîngă propunerea lui Wahrmann.

Weiss mai pretinde, ca Steinacker să declare în ședința publică, că e un ade-rent fără rezervă al ideii destat maghiare.

Între mare neliniște mai vorbiră apoi Francisc Fréy, Ig. Fischer, Madary și

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Fapta omenească.

Scrisori adresate unui om tinēr.

VI.

(Urmare.)

"Tata bătrîn", fruntea lumii mele de atunci, era tovarășul meu de jucărie, nu eșia de acasă decît la biserică și la viae, ear' aici totdeauna mă lua și pe mine. Mă învăța să cînt și să spun „orășii", îmi arăta buchile și iocanele din psaltirea cea cu copcii, îmi cio-plia cărucior, îmi făcea smeu, îmi împletia biciu, — ear' eu nu-l puteam respălăti decît cu ștergării copilăresci.

Tatăl — meu?!

Într'una din țilele de vară maică-mea era măhnită, fiindcă scăpase în fîntăna din curte degetarul ei, — un degetar foarte ve-chiu, cu care atît de bine se deprinsese. Nu-i vorbă, putea să 'și cumpere altul mai nou și mai frumos, — dar' acela era acela!

Tatăl meu a făcut ce a făcut, ca mama să plece de acasă, apoi a luat cafele, a mai chemat doi vecini și a scos toată apa din fîntăna, ca să caute degetarul, pe care mama 'l-a și găsit pe masă când s'a întors.

Așa era omul, care era tatăl meu.

Ear' ceialalți făceau haz de ștergării mele și mă îmbărbătau să fac altele mai și mai.

Singură mama mă ținea de scurt, ear' de mama mie nu-mi era frică. Nu-mi aduc

aminte ca ea să mă fi dragostit vre-odată, să mă fi îmbrățșat ori să mă fi sărutat așa numai pentru-că fi eram drag, cum mamele își să-rută copcii; nu-mi aduc aminte ca ea să mă fi lăudat vre-odată, deși făceam eu și lucruri bune și eram în copilăria mea, — ștergar de ștergar, — dar' foarte bun școlar.

"Te dragostia când durmia și te lăuda când nu erai de față!" — 'mi-a rēspuns tata, când m'am plāns de asprimea aceasta, pe care numai puțini oameni o vor fi cunoscut, dar' toți pot să o înțelegă, căci toți au simțit de atâtea-ori în viața lor, că doare asprimea. Asprimea aceasta însă n'a produs în mine sentimentul de frică.

Din contră tocmai ea mă făcea în-drășnet.

Când eram cu tata trebuia să fiu cu-minte, fiindcă tata era mai tare ca mine, mă priveghia și nu mă lăsa să fac ștergării, ear' dacă scăpam de sub ochii lui și făceam prin ascuns câte ceva, el mă pedepsea, mă punea în colț, mă pune să stau în genuchi, mă închidea în cămară, în pivniță, ba când vina îmi era de tot mare, chiar în coteț, ori mă desbrăca, îmi dădea o cămașă sdrențuită, îmi pune în spinare o traistă cu câteva coji de pâne și mă scootea la uliță, ca să mă duc, căci lui nu-i mai trebuiesc.

Apoi, — dacă era în vîrful unui pom o pară ori un mēr, în fundul unei vāi o mură ori un cuiub de gălbioare, eu n'aveam nevoie să mă urc ori să mă cobor, ci numai să spun că doresc, căci tata, care era mai îndemānatic ca mine, se urca ori se cobora el.

Nu tot astfel și când eram eu mama. Mama nu mă opria dela nimic, dar' nici nu-mi făcea voile.

Dacă mă jucam cu cuțitul ori cu focul, ea-mi spunea să fiu cuminte, căci am să mă taiu ori să mă ard și numai pe mine mă va durē. O ascultam: bine! Nu o ascultam: tot bine! Rēu nu era decît atunci, dacă mă țiam ori mă ardeam.

Atunci fugiam plîngend la mama, ear' ea îmi lega rana, apoi țicea: „Du-te! La-să-mē în pace! — 'Ți-am spus și n'ai voit să mă crețdi: tu 'ți-ai făcut-o; mie nu-mi pasă!"

Tot astfel însă și când eram cuminte. Tata mă lăuda în fața altora când mă purtam bine și spunea la toată lumea cănd mă pedepsea: mama nu-i spunea în fața mea nici chiar tatei, dacă afla că am făcut vre-o ștergărie; ear' când mă purtam bine și veniam să-i spun ei ce am făcut, dînsa îmi țicea: „Bine — bine! — Lasă-mē în pace! 'Ți-am spus eu, că așa e frumos: toți coppii fac așa!"

Nu mai cei buni!

"Nu! — Toți, chiar și cei rēi câte o-dată!"

Deși femeie, deși iute la fire și aspră, mama nu era cătuși de puțîn „nervoașă", gră-bită, nerăbdătoare.

În fîntăna, din care tata scosese degetar-ul, — o fîntăna afundă și zidită eu peatră, — nisece vrăbii își făcuseră cuihuri. Eu le vedeam cum intră și es. Auțiam în urmă și ciripirile puilor de prin cuihuri. — Oh!

cum aș fi voit Doamne! Cum aș fi voit să pun mîna pe puii aceia! — Nu! Nu aceasta aș fi voit-o, căci dacă aceasta 'mi-ar fi fost pofta, s'ar fi găsit destui oameni, gata de a se cobori, cum se mai coborisera și alte-dăți, să-mi scoată cuibul cu puii. Ceea-ce mă ispitea pe mine era pornirea, de a mă cobori eu în-sumi.

Mama lucra la gherghet în umbra unui dud din fața casei.

"Mamă, eu mă cobor în fîntăna!" "Ce-mi pasă mie!? Coboră-te, dacă ești nebun. O să cațdi, o să-ți spargi capul de petri, o să te cufunți în apă și o să te scoatem ca pe un cățel ploat, ca să riță toți vecinii de tine și să stai ear' câteva săptămāni în pat, ba ai pute chiar să te îneci. Mie nu-mi pasă: eu nu te opresc!"

Îmi era foarte greu să o ascult, dar' am ascultat-o. Puii însă ciripiau jos între petri și ciripirile lor erau din țin în țin mai ispiti-toare, căci cresceau puii și nu mai putea să fie departe țina, când trebuiau să înceapă și ei a sbura.

"Deu, mamă, eu mă cobor!" "Coboră-te, ca să scap odată de tine!" Am intrat în fîntăna, ca să mă cobor, dar' când eu mă coboriam din peatră în peatră, mama stătea sus la doage cu gileata în mână și nu țicea nimic afară de cuvîntul: Bagă de seamă! — Tu scii ce 'ți-am spus!"

Eu eram slab, ear' petrele erau umede. Simțiam, că n'am să pot ajunge pānă la cui-buri și tremuram în tot trupul, dar' îmi era rușine să mărturisesc, că m'am avēntat la o

faptă, pe care nu sînt destoinic a o săvîrși. În cele dîn urmă însă tot am început să plāng.

Mama 'mi-a lăsat găleata, ca să mă țin de ea, și a chemat pe tata, care era în gră-dină, ca să mă scoată din fîntāna, dar' nu 'l-a lăsat să mă pedepsească, fiindcă vina, țicea dînsu, nu fusese a mea, ci a ei.

Cui ar pute să-i fie frică de o asemenea mamă!?

Era, ce-i drept, aspră, dar' ei nu fi pāsa de ceea-ce fac eu: vorba era numai să nu cad, să nu mă lovesc, să nu mă taiu, să nu mă ard, să nu mă fac de rușine, căci atunci trebuia să alerg la ea, ca să-mi lege rana ori să mă mângăie.

Și grozav îmi era de greu să o fac aceasta.

Sciam, că are să-mi lege rana ori să mă mângăie; sciam, că n'are să mă certe, n'are mai ales să mă pedepsească: era însă grozav de bună cu mine.

Ea, care totdeauna îmi țicea să o las în pace, că ei nu-i pasă, acum îmi ștergea lacrimile, îmi neteția pērul, mă cuprindea cu brațul și mă ținea aproape de dînsa, spunēndu-mi mereu, că nu e nimic, că toți copcii o pătesc așa, că durerea are să-mi treacă încu-rēnd ori că aceia, care au ris de mine, sînt nisece rēi și nisece netrebni, de care mie n'are să-mi pese și pe care tata îi va învăța minte.

Pe mine mă îneca plānsul, fiindcă mă simțiam vinovat, adese-ori chiar mai vinovat decît voiu fi fost în adevēr, — și rămānam

alții, după ceea ce președintele a pus la vot ambele propuneri.

Propunerea lui Wahrman s'a primit cu 23 în contra 11 voturi.

Secretarul Steinacker ce se afla într-o odaie laterală a fost adus în sala de ședințe și i s'a comunicat conținutul camerei.

Atunci Steinacker a dat următoarea declarațiune:

„Onorată adunare! Eu privesc dojana ce o primesc dela plenul camerei de meritată și recunoșc, că în focul debaterii m'am dus prea departe și nu am fost cu considerare la poziția mea, deși cred a pute admite, că nu atât propriile mele cuvinte, decât comentarea aceluia și declarațiunile în legătură cu ele ce s'au făcut din altă parte trebuiau să fie penibile pentru cameră. Declarațiunea ce se pretinde dela mine, că s'unt un aderent fără rezervă al ideii de stat ungară, o fac cu toată plăcerea; căci eu cel puțin cu intenția nu am vorbit ori lucrat nici mai înainte în contră, ci și în străinătate m'am simțit și purtat totdeauna ca cetățean ungar, ceea ce pot să o dovedesc și membrii acestei camere, și dacă vorbele mele se vor fi interpretat în alt înțeles, regret, că poate prin termeni rău aleși am putut să dau prilegiu spre așa ceva. Declar, că pe viitor mă voi reține dela orice activitate ori manifestațiune cu graiul și în scris, care ar sta în contradicție cu opinia publică și cu intențiile camerei, și voi evita și aparența ca-și-când învinuirile ce se aduc în contra mea ar fi întemeiate.“

Declarațiunea aceasta diferă mult de cele-ce biroul telegrafic ni le-a telegrafat nouă și foilor maghiari din Cluj, în special nefiind într'înă nici o vorbă de idee de stat maghiară, ci de idee de stat ungară. În „Pester Lloyd“ cel puțin, de unde reproducem declarațiunea, nu aflăm „Magyarische Staatsidee“, ci tot „Ungarische Staatsidee.“

Vorba noastră de ieri: Înălțurii: „Termettel!“ ear' în afară se tem a-și mărturisii adevăratele scopuri ce le urmăresc.

Minciună și poltronerie!

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 17 Noembrie st. v.

În afacerea, a cărei jertfă a căzut deputatul cercului săsesc Cisnădia Edmund Steinacker, aflăm în „Pesti Napló“ următorul comunicat interesant: „Nimicruia nu i'a trecut prin minte a lua în apărare pe Steinacker. S'a discutat numai partea principală a procedurii camerei comerciale din Budapesta. Mișcarea a devenit atât de intensivă, încât mai mulți deputați, și anume din toate partidele, au ținut de oportunitate a cere pentru discutarea afacerii o ședință închisă. În adevăr s'a și prezentat o propunere subscrisă de 15 deputați, care au cerut o ședință închisă pentru Mercuri în 28 l. c.

„Președintele dietei a și anunțat în ședința de Marți, că la propunerea celor 15 deputați, Mercuri la orele 10 se va ține o ședință închisă. Într'aceea însă s'a manifestat un curent opus. Nu s'a negat, că procedura camerei comerciale și industriale din Budapesta poate involucra un moment, care din punctul de vedere principal violează independența dietei. Dar' din punctul de vedere al oportunității s'a confirmat părerea, că—după- ce un concul-

un timp oare-care cel mai cumințe din toți copiii. Nu mă mai puteam depărta de mama; priviam totdeauna în ochii ei, când voiam să fac ceva: eram stăpânit cu desăvârșire de sentimentul, că acolo, unde e și mama, nu mi-se poate întâmpla nici un rău, fiindcă ea știe ce „nu e bine“ pentru mine.

De aceea și alergam la ea totdeauna, când făceam fără de știrea ei vre-o strengărie, și foarte adese-ori, întorcându-mă acasă, plăngeam timp îndelungat la porțile, fiindcă îmi era grozav de greu să-i spun mamei unde am fost și ce am făcut, și știam, că tot am să-i spun.

Eu nu cred, iubite amice, că s'unt în lumea aceasta și oameni, care nu cunosc sentimentul acesta.

S'unt oameni, care s'au pomenit, — mare nenorocire! — orfani în lumea aceasta; s'unt oameni, care, — tot mare nenorocire! — au avut mume slabe ori neubitoare; nu e însă nici un om, care în copilăria sa se nu se fi alipit de cineva, fie chiar și numai pe un timp mai scurt, nici unul, care se nu fi și visat vre-odată: „Aici lângă tine mă simt bine și ocrotit!“ (Va urma).

Fericire casnică.

— Novela. —

De contele Leo Tolstoy.

Traducere de Gil.

(Urmasoara)

El tăcu și se uită la mine; apoi continuă:

„Dar' o prostie tocmai tot n'a fost ceea ce am și eu atunci, căci cu puțință era, și

unanim în această privință nu se poate aștepta, ear' camera comercială a fost condusă în procedura ei de intenții patriotice — este mai cu scop, ca dieta preste tot să nu se ocupe cu această afacere. Atât din partidul guvernamental, cât și din opoziție s'au aflat mai mulți, care s'au declarat pentru această părere și au creșut, că dieta, dacă va lua în pertractare această afacere, va fi silită să iee poziție contra camerei comerciale, ceea ce însă ea nu merită în momentul, când a creșut că-și împlinește o datorință patriotică, deși forma, în care a făcut-o, a fost greșită, căci camera n'ar fi trebuit să țină așa dicând judecată în ședință publică despre lucruri pronunțate în dietă. În urma acestora propunerea, de a se ține o ședință închisă, a fost retrasă.“

Vorba e, că Edmund Steinacker este deputat ales într'un cerc nemaghiar cu program național, și prin urmare din punctul de vedere al oportunității șoviniste nu se plătesce, ca dieta să se eșofeze din pricina lui pentru dreptul deputatului, de a-și pute exprima părerea neconturbat și netras la responsabilitate de nimenea. Ne-ar fi plăcut să vedem gălăgia ce ar fi făcut-o onorata casă, dacă aceeași corporațiune s'ar fi încercat să reglementeze pe un deputat guvernamental!

Despre compromisul guvernului român cu conservatorii află „Pester Lloyd“, că una din condițiunile, sub care s'a încheiat, este, ca politica externă a cabinetului, care este și politica regelui, să nu suferă nici o schimbare. „Pe baza acestui compromis, țiece numita foae, au înțeles generalul Manu și dl La h o v a r y în minister. Generalul Manu, actualul ministru de război, a fost până acum un aprip contrar al fortificațiilor care s'unt în clădire. Dl Lahovary, actualul ministru de comerț și agricultură, a declarat de repetite-ori în diarul seu „L'Independance“, că nici un soldat român nu va împușca asupra unui Rus. Deși nu se știe nici decum de programul politicii externe a d-lui Carp, se inițieze o ținută ostilă față cu Rusia sau față cu altă putere, totuși trebuie să știm, că trecutul domnilor Manu și Lahovary nu se prea potrivește cu poziția lor actuală și că vor avea să uite multe și să învețe multe, dacă au intențiunea serioasă, de a rezolva lucrarea concretă lor în cadrul actualului program de guvernare. Sau poate conservatorii preste tot nu iau coalițiunea în serios, ci o privesc numai ca pe o punte, preste care se vor sili a ajunge mai curând sau mai târziu la domnie exclusivă. Junimiștii în onestitatea și încrederea lor politică au făcut deja odată, — imediat după alegeri, — experiențe rele cu promisiunile conservatorilor. Ei știu acum până unde se poate da creșământ promisiunilor boerilor.“

Relativ la un articol din „Grașdanin“ despre situația din Peninsula-Balcenică, scrie „Kölnische Ztg.“ despre politica orientală a Germaniei următoarele: Ideea, că Rusia și Austro-Ungaria au să-și împartă pe Peninsula-Balcenică sferile influenței lor, formează și astăzi programul oficial al politicei germane, întrucât aceasta preste tot se interesează de Peninsula-Balcenică. Germania ar recomanda, ca Sârbia să rămână în sfera de influență a Austro-Ungariei, ear Bulgaria într'a Rusiei. Politica germană nu poate octoa celor intereseți această idee. Ea va vedea bucurii, dacă Rusia se va înțelege cu Austro-Ungaria, dar' poate privi liniștită și dacă aceasta nu se va întâmpla.

O telegramă a lui „Temps“ spune, că regele Umberto ar fi șiș cătră noul ambasador francez Marini: Poporul sau guvernul meu nici când nu s'au gândit a ataca Francia. Oameni imprudenți numai strică relațiunile dintre cele două națiuni, care s'unt hotărâte a trăi în pace lângă olaltă.

Din Bucovina.

Cernăuți, Noembrie 1888.

Cetiam în anii trecuți mai mulți articoli în „Tribuna“ și „Revista Politică“, apoi și în „Candela“, despre ocuparea postului de predicator românesc la catedrala din Cernăuți.

Observările acelea ni se păreau beneficoate pentru publicul nostru, ear' mai ales pentru consistor, care atât de adese-ori suplinește locurile cele mai însemnate cu cei mai neapți preoți.

Nu ne-am mirat dar', că consistorul s'a hotărât, ca să trimită un preot pentru studii mai înalte și experiențe mai largi la Viena, cu un stipendiu anual de 1700 fl. — Ne-am mirat mult însă, că consistorul a ales pentru un studiu practic o persoană numai cu studii teoretice, un preot cu titlul de Dr., care abia și-a fost finit studiile și n'a stat nici măcar doi — trei ani în contact cu poporul, unde ar fi fost să-și facă praxa neapărat de lipsă pentru un orator ce dorește să treacă de cel mai de frunte, ca unul ce are să predice în biserica unei metropolii.

Ne-am mai mirat apoi, cum de s'au ignorat preoții ce au făcut examenul de concurs pentru acest post însemnat cu succes, dintre care cunoșteam pe vre-o câțiva de oratori bunșori, de bărbăți merituoși și oameni cu praxă adunată prin șiruri de ani în parohie, și cum de s'a ales să se trimită la Viena un preot tinerel, căruia nici măcar osteneală, după-cum am înțeles, nu i s'a impus, ca să asude și el la amintitul concurs.

În fine ce este mai interesant, ne-am mirat, cum de a pică alegerea pe o persoană de limbă și origine ruteană, care, după-cum am aușit șoptindu-se printre preoți, abia în seminar ar fi început cu învățarea și vorbirea limbii românești, deoare-ce cunoșteam printre candidații ceialalți mai pe toți de Români și partea cea mai mare încă Români buni și inteligenți.

Cu toate aceste mirări am tăcut noi cesți miren și nu ne-am mai amestecat în trebile preoțesci, cugetând, că poate candidatul de predicatură catedrală poate să fie un geniu sau baremi talent rar, care pune, cum țiece Românul, pe toți ceialalți sub covată. În fine a sosit și ziua cea de mult dorită. Păr. Dr. T. s'a reîntors dela Viena și a ținut Dumineca trecută (la 12 Noembrie) prima predică.

Pe cât ne-a fost de îndreptățită așteptarea, pe atâtă ne-a și surprins mirarea, că părintele candidat pentru amvonul românesc al

unei catedrale, gângăsece mult în limba română și că nu și-a însușit măcar pronunțarea corectă a lui „a“, „i“ și „oa“.

Stilul a fost foarte încurcat, vocea puțin plăcută, gestulațiunile lipsiau mai cu totul și subiectul predicii a fost așa de atrăgător, că mare parte din public părăsise pe timpul predicii catedrala.

Pe scurt, ori-și-care Român creștin, chiar și țeranii au eșit nesatisfăcuți din biserică și s'au întreb unu pe altul: „Acesta e predicatorul cel vestit ce a înveștat carte până și pe la Viena? Acesta e fiitorul predicator românesc aici în biserică metropoliei?“

D'apoi aușit-ai frate, că nu știe nici să vorbească măcar cum se cade românesc?“

Ne pare rău, că Eminența Sa vestitul și plăcutul nostru orator n'a asistat la această predică, ca să se încredințeze despre cele țise aici.

Regretăm, că nici gremiul consistorial n'a fost de față să vadă ce odor deosebit și-a-alea.

Pentru catedrala metropoliei trebuie să avem un predicator, care e pătruns de genul limbii românești, un preot, care să poată predica în mod satisfăcător și nepregătit.

În fine pretindem, căci este și timpul, ca să se ocupe acum odată definitiv amvonul românesc, ce stă vacant de câțiva ani, cu o persoană, care dispune de limbă și de sentimente românești, cu o persoană erudită și cu praxă. Așteptăm, că nu se va degrada știința și arta pentru scopuri și pasiuni egoistice.

Aici nu încape altă nimie, decât numai aptitudinea în toată privința.

CRONICĂ.

Înubile de guvernare al Maieștii Sale. Înaltpreșinția Sa arhiepiscopul și metropolitul Miron Roman a publicat un cercular către toate protopresbiteratele din arhiepiscopie, prin care dă ordin, ca la 2 Decembrie, în ziua aniversării a 40-a, urcării pe Tron a Maieștii Sale, să se celebreze în toate bisericile un serviciu divin festiv.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: George Bun în „Györ“, Dr. Felsenburg în „Arány“, Tobias Grün în „Gal“ și Iosif Hercz în „Övös“.

Afaceri clujene. Comitetul central al comitatului Cojocnic va ține la 1 Decembrie o ședință, în care se va stabili ziua alegerii de deputat dietal în Huedin, în locul decedatului deputat contele Bela Bánffy. — Subcomitetul comitatului pentru monumentul regelui Matia a hotărât a arangea colecte de bani în țara întreagă. — La 26 l. c. s'a sinucis un băiat de pantofar prin o pușcătură de pistol. Causa faptei a fost tractamentul rău din partea gazdei sale.

Suspendarea unui primar. Nu de mult am adus știrea despre destituirea proto-notarului din Pojon pentru neglijență în oficiu. Acum se deosează, că comitetul administrativ al comitatului Pojon a suspendat din oficiu pe primarul din Sommerein Stefan Sidó, pentru beție și alte scandaluri publice. Ce drăguță de administrație.

Cutremur de pământ. În Banpotoc și Chimindia din comitatul Hunedoarei s'a simțit în 14/26 Noembrie a. c. seara la 6 oare un cutremur de pământ. Corespondentul nostru ne scrie, că toate edificiile s'au scuturat, pagube însă nu s'au întâmplat. Pe toți locuitorii îi cuprinsese o spaimă, neînțelegând ceea-ce se petreceuse. Numai după-ce au aușit, că întreaga comună s'a cutremurat,

au venit la idea, că a fost cutremur de pământ. În Chimindia de 3 ori s'a simțit cutremurul în acea zi. Ni se scrie de altă parte, că același cutremur s'a simțit și în Deva.

Notiță bibliografică. Atragem atențiunea onoraților noștri cetitori asupra dicționarului român-german și german-român de Sab. Pop. Barciuan, revidat și completat de Dr. D. P. Barciuan (apărut acum complet în edițiunea „Institutului tipografic“ din Sibiu). Tomul I. (român-german) conține XII, 704 pagine, ear' tomul II. (german-român) XXIV, 1128 pagine de tipar legibil și bine îngrijit. Întreg opul conține toate cuvintele obișnuite în limba literară, comercială și de toate țile și lucrut fiind cu multă conștientitate, este merit a lua un loc de frunte în literatura noastră lexicografică. El va fi de cel mai bun ajutor atât acelor, care îl vor folosi pentru limba română, cât și Românilor, care îl vor consulta pentru limba germană, și se recomandă de sine prin formatul seu practic, arangementul seu bine întocmit, și nu mai puțin prin ieftinătatea prețului.

Hymen. Dl Emanoil Beșu, învățător-dirigent la școala elementară gr-or. din Poiana-Sibiului, și-a sârbat la 25 Noembrie st. n. a. c. nunzia sa cu doajora Aurelia Albini, fiica d-lui Vasile Albini, proprietar în Cut.

Emigranți siavi. Din Trieste se scrie cu data de 26 Noembrie: Vaporul „Orion“ a plecat ieri din Trieste cu 580 Slavi din Austro-Ungaria. Transportul e merit pentru Brasilia. Un al doilea și al treilea transport vor pleca încurând.

Sciri diaristice. Diarul „Epoca“ își va ține banchetul lui anual mâne la 18 Noembrie v. — Același diar anunță, că de aci înainte va scoate în fiecare Duminecă și un suplement literar.

Fortificarea coastei albaneze. Din Scutari se scriu următoarele: Se confirmă știrea despre fortificarea coastei albaneze. Guvernul otoman, foarte îngrijat în ce privește durată puterii sale în Albania, s'a decis a construi fortificațiuni de-a-lungul coastei albaneze, silind populațiunea din Albania de sus și de jos la prestațiuni sau belicuri pentru lucrările de terasament. Din garioana Scutari s'au trimis la Durazzo doi ofițeri, care să efectueze croquis-urile topografice în oraș și împrejurime. Planul s'a trimis la Monastir. După-cum se pare, Sultantul voește să transforme orașul Durazzo într'un loc întărit de război, care să nu poată fi luat și să fie susceptibil, de a eclipsa renumele Polci, Speziei, Toulon-ului și Wolrich-ului. Cel puțin astfel a spus în mod oficial guvernatorul general Bahry-Pașa consulului italian, pentru a explica refuzul stărilor opus de guvernul central cererii prezentate de trei Italiani, spre a obține autorizațiunea ca să facă un cașor pentru fabricarea cărămizilor impregiurului orașului Durazzo. Oamenii s'unt însă curioși să știe, de unde va lua serascheratul banii necesari pentru nise lucrări de apărare atât de importante.

Rusia și Coreea. „Journal de St. Petersburg“ desminte știrea dată de „Times“, că între Rusia și Coreea s'ar fi încheiat un tractat secret, prin care aceasta s'ar fi pus sub protectoratul rusesc. Diarul din Petersburg declară, că nu există nici un tractat și pune în evidență arangementele Coreei cu Engliera și Germania, pentru al căror comerț stau deschise trei porturi coreane. Rusia nu mult după aceea și-a asigurat aceleași avantaje; dar' deoare-ce comerțul rus-coreean se face numai pe uscat, s'a făcut acum de curând o modificare între relațiunile ambelor țeri, stabilindu-se aceleași favoruri pentru comerțul de preste graniță de pe uscat. Încurând se va publica noul arangement.

„Este dar' într'adevăr“ „ași?“, mă întrebai; nu puteam să cred în propria mea fericire, — într'adevăr nu am să mă seol mâne aci, ci în casa aceea străină, împodobită cu colorade, din Nicoloe? De aci înainte într'adevăr nu mai am să-l aștept, nu-l voi mai întâmpina și seara și noaptea nu o să mă vorbesc cu Catia de dînsul? Nu o să mă șed în salonul nostru la pian? Nu mă voi mai primbla cu dînsul în nopți întunecoase cu frică și șfiele?„

Dar' îmi aduc aminte, că îmi țise ieri seara, că este pentru cea din urmă-dată aci și că mă făcuse Catia să cerc roba de mireasă, și că într'aceea a șiș: „pe mâne!“ Și astfel credeam câte odată și mă îndoiam apoi earăși.

Voiu avé într'adevăr să trăesc de aci înainte acolo la o soacră, fără Nadeșă, fără bătrânul Gregor, fără de Catia?

De seară nu îmi voi mai sâruta îngrijtoarea înainte de culcare și ea nu mă va binecuvânta după vechiul obicei și nu-mi va mai țice: „Dormi în pace, domnișoară!“ Nu o să mă instruce acum pe Sonja și nu o să mă mai joc cu ea, nu o să mă ciocănesc în părete de dimineață și nu o să mă aude risul ei vesel? — Era într'adevăr astăzi, când aveam să încep o nouă viață și când aveam să se împlinească speranțele și dorințele mele? Și va dura în veci această viață nouă?

(Va urma.)

Câteva cestiuni metodologice.

(Studiu asupra unor capitole din „Logica“ a lui T. Maiorescu. Ed. II. Bucuresti 1886).

De Stefan Velovan

(Urmasor).

tul propoziției concordează cu predicatul în număr și persoană. Această abstracțiune, făcută la mai multe propozițiuni, ce urmează a fi extrase din bucate de cetire, va da elevului elementele de judecată, pentru a pute induce regula sintactică constantă, că subiectul concordează cu predicatul în număr și persoană.

Cu inducțiunea teoriilor limbei nu s'au sfârșit cerințele metodice. Școlarul trebuie să-și aplice aceste teorii prin o gândire deductivă. El trebuie, — ca să rămănem la exemplele de mai nainte, — să producă cuvinte, care să însemne numele unei ființe ori lucru concret, respective să construească propoziții, în care să se adeverească raportul constant găsit între subiect și predicat.

Legea odată formulată va servi acum ca punct de mănecare teoretic, pentru a trece la aplicarea deductivă. Dacă am aflat prin inducțiune, că corpurile se întind la căldură și se contrag la răceală, vom pute da explicațiunea întrebunțării termometrului, că pentru-ce se înalță mercurul când e cald și cade la răceală și care este folosul acestui instrument.

Constatăm, că partea inductivă a învățământului, fie în fizică ori chemie, se practică destul de bine în cele mai multe școli. Nu tot așa și partea deductivă. Temele pentru aplicarea cunoștințelor teoretice la problemele din viață ar trebui să fie mai bine reprezentate în manualele menite pentru învățământul elementar.

VARIETĂȚI.

(O bandă tâlhărească de băieți.) În cartierul Meidling din Viena s'a descoperit cîmbul unei bande hoțesci de băieți. Câți bande erau în număr de patru. Doi căpe de 14 ani, unul de 15 și altul de 16 ani.

(Concurs de birjari.) Consiliul comunal din Paris a votat, ca să se supună la concurs toți birjarii din Paris, și aceia, care vor dobândi note bune, să rămănem birjari, ear' ceialți să se apuce de altă meserie.

Examenul practic consistă în înhămarea și mănarea cailor, în cunoașterea sistemului celui mai bun de potcovire, a chipului, în care se vindecă grabnic un cal spetit s'au rănit la unghie și în sfârșit cum se poate mănă repede fără să se calce trecătorii și cum trebuie să se strige la acestia.

POSTA ULTIMĂ

Băile-Herculane, 28 Noemvrie n. Proprietarul băilor Tatartzi a murit.

Roma, 28 Noemvrie n. Circulă fama, că Bismarck va cerceta Roma numai ca turist și ca particular.

Petersburg, 28 Noemvrie nou. „Journal de St. Petersburg“ observă, că expunerea scopului împrumutului dovedește destul de lămurit, că acela nu are nici o destinațiune răboinică și nici nu servește spre urcarea deficitului.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Belgrad, 29 Noemvrie nou. În urma multor plângeri contra alegerii bărbaților de încredere, la ordinul regelui s'au anulat toate alegerile sfârșite până acum. Alegerile noue se vor face în 16 Decemvrie.

Bruxella, 29 Noemvrie n. Mișcarea uvrierilor din Belgia-de-Sud ia un caracter amenințător.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 14 Decemvrie st. n. a. e. imobilele lui Iacob Bloch de cătră judecătoria cerc. din Datta.

— 13 Ianuarie st. n. 1889 imobilele lui Nicola Jovanovits (în Ó-Futtak) și 27 Ianuarie n. 1889 imobilele lui Nicola Grgár de cătră tribunalul reg. din Ujvidék.

— 29 Decemvrie st. n. a. e. imobilele lui Ioan Flerkó (în Szászvár) de cătră tribunal. reg. din Cinci-biserici.

— 9 Ianuarie st. n. 1889 imobilele lui Ivan Branovacscki de cătră judecătoria cerc. din Zenta.

— 11 Martie st. n. 1889 imobilele lui Ignatie Németh de cătră tribunalul regesc din Kaposvár.

— 12 Decemvrie st. n. a. e. imobilele lui Ioan Bauer (în Dévény) de cătră tribunalul reg. din Pojon.

— 6 Decemvrie st. n. a. e. imobilele lui George Papp (în Tisza-Kóród) de cătră trib. reg. din Fehérgyarmat.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Francisc Szabján (din Kis-Ápát), Iosif Németh (din Gyulakeszi), George Vársáros (din Halap) la tribunalul reg. din Zalaegerszeg;

— la rămasul după Gligor Zav (din Kősd), Borbala Rózsa nasc. Szakács (din Zéla), Ioan Botis (din Náprad) și Alexie Barbur (din Goroslául-mic) la tribunalul regesc din Zéla;

— la rămasul după Samuil Dobra (din Gyulavár) la tribunalul regesc din Bichis-Giula.

Concursuri în provinciă:

— Contra Ioan Krivoss și vęd. Susana Krivoss în Liptó-Szent-Miklós. Conc. cms. Ioan Lattyák; masa crt. Dr. Iosif Holéczy. Term. de ins. 9 Februarie n.; procd. de licu. 27 Februarie și 1 Martie n. 1889.

— Contra Moor Kristháber în Kula. Conc. cms. Antoniu Jasits; masa crt. Alexandra Henneberg. Term. de insin. 31 Ianuarie n.; procd. de licu. 4 Februarie n. 1889.

— Contra Iuliu Lázár în Keszthely. Conc. cms. Bela Töttössy. Term. de ins. 15 Ianuarie n.; procd. de licu. 21 Ianuarie n. 1889.

— Contra David Rosenberger în Csák-tornya. Conc. cms. Bela Töttössy; masa crt. Dr. Adolf Schwarz. Term. de ins. 21 Ianuarie n.; procd. de licu. 26 Ianuarie n. 1889.

Posturi vacante:

— Un post de magistru postal în Lapáncs (crt. Baranya) prelungă 100 fl. cauțiune; remunerațiune 180 fl., paușale 40 fl. și ca anmanare 12 fl. — A se adresa în trei săptămăni la autoritățile competente.

— Un post de oficial clasa a VI-a la receptoratul regesc din Deluicz, cu salar de 500 fl. și 100 fl. relut de cartier. — A se adresa în două săptămăni la autoritățile competente.

— Un post de pedel la școala reală superioară de stat din Odorheiul-săcucesc, cu salar de 250 fl. și 60 fl. relut de cartier. — A se adresa în două săptămăni la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragera din 28 Noemvrie st. n.

Brünn: 36 64 86 60 20.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 29 Noemvrie, 6 oare dimineata.

Table with 4 columns: Observată, Diferența din prețiuț, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcțiune vântului. Row 1: 722.7, -3.3, -3.8, +8.6 -3.8, SSO

Din țeară, 27 Noemvrie, 7 oare dimineata.

Table with 3 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura Celsius, Vântul direct și tăria. Rows: Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Timișoara, Arad, Panciova

Sosiți în Sibiu.

La 29 Noemvrie n.

Hotel „Împărățul Romanilor“. Charlotte Orendi din Sibiușoara. Gyuláfás, ca familia, proprietar din Cincida. Schul, din Făgăraș; Bruno Lessman, din București; Antoniu Rudolf, din Reichenberg. toți comercianți.

Economie.

Asigurarea lucrătorilor în contra accidentelor. Ministerul de comerț are intențiunea, de a elabora un proiect în privința asigurării lucrătorilor în contra accidentelor. Înainte de a se apuca însă de aceasta, ministerul va convoca anchetă de specialiști, spre a discuta cu deamănuntul asupra cestiunilor ce stau cu aceasta în legătură.

Desființarea porturilor libere dela Trieste și Fiume. Între cele două guverne vor avé loc încurénd conferențe cu privire la desființarea acestor două porturi. Într'acele se va lua la desbatere proiectul de lege ce se bazează pe convențiunea vamală și comercială, care se va presenta amândouor parlamente, pentru stabilirea modalităților procederii la această desființare.

Industria de hărtie în Austria.*) Cu toate-că hărtia era deja cunoscută în timpurile cele mai vechi și se atribuie prima ei fabricațiune Fenicienilor, care întrebunțau spre scopul acesta un pomșor numit papirus, totuși a fost rezervat secolului de față ca să sustragă producerea acestui fabricat, care a devenit în adevăratul sens al cuvântului „un purtător de cultură“, lucrului de mână și s'el aducă prin fabricațiune cu mașini la acea treaptă de desvoltare a lui o producțiune atât de colorată, după-cum se recere dela un mijloc, care are misiunea să servească ca un mijlocitor pentru munca spirituală a tuturor popoarelor.

Mașinile au reușit prin urmare și pe acest teren să țină pas cu trebuințele, care au crescut în măsură enormă nu numai cu referință la cantitate, ci și la ieftinătate, căci un mijloc de cultură numai atunci își poate îndeplini cu desvîrșire scopul, dacă devine accesibil ori-cui pentru un preț cât se poate de mic, adecă dacă speșele de procurare nu mai joacă nici un rol în economia casnică a singuraticilor.

Sticla poroasă. Una dintre cele mai noue producțiuni ale manufacturii de sticlă din Paris este sticla poroasă. Această sticlă se întrebunțează pentru geamuri la ferestri, și porii permit o ventilațiune sănătoasă și totodată plăcută în odă.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: W. Schwarzer, neșuator în Olmütz; Alois Österreicher, neșuator de manufactură în Brünn; Alexandru Donner, neșuator în Gorica-mare; Carol Singer, neșuator în Viena; Filip Talpa, neșuator Lipscan în Freiberg; Paul F. Spitz, în Rosenthal; Leo Leinkram, neșuator de postavuri în Cracovia; Mozes Lázár, David Isak; Iuliu Idela și Chaim Mihau Adelstein în Ilva-mică.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 13 și 14 Noemvrie st. v. 1888. Silberstein lui Galiațato, grâu 800 hect., 9.35 lei. Grosievici lui Emerico, orz 2900 hect., 5.57 1/2 lei. Eisenstein lui Schmirer, grâu 1360 hect., 9.70 lei. Arion lui Negroponte, orz 5000 hect., 6.35 lei. Lombardo lui Carnevalli, grâu 5320 hect., 11.65 lei. Lombardo lui Carnevalli, grâu 4200 hect., 11.— lei. Dimitriadi lui Negroponte, orz 700 hect., 6.90 lei. Wechsler lui Dreyfuss, orz 2500 hect., 5.30 lei. Cotti lui Dreyfuss, orz 2000 hect., 5.30 lei. Marris lui Gardelli, seacă 4400 hect., 5.30 lei. Nichiforescu lui Negroponte, orz 4000 hect., 6.70 lei. Cristoferato lui Negroponte, orz 4000 hect., 6.95 lei. Evloghio lui Feitler, seacă 3500 hect., 5.60 lei.

*) Din scrierea: Die Entwicklung von Industrie und Gewerbe in Oesterreich in den Jahren 1848—1888. Wien 1888.

Prețul mărfurilor.

Târgul de râmători în Steinhath. În 27 Noemvrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 46.— cr. până 47.— cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 49.— cr. de mijloc 48 1/2 cr. până 49.— cr. unguri 48 1/2 cr. până 49.— cr. marfă țărănească, grea 46.— cr. până 47 1/2 cr. de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr. ușoară 47.— cr. până 48.— cr., romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 47.— cr. până 48.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 44.— cr. până 46.— cr., îngrășati cu gîndă — cr. până — cr. per 4% cumpenități dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 27 Nov. 1888.

Table with multiple columns: Sămnațe, Calitatea per hect., Prețul per 100 chilogr., etc. Rows include Grâu, Nutreț de vinars, Cuciuruz (porumb), Hrișcă, etc.

Cursul pieții din Sibiu. din 29 Noemvrie st. n. 1888. Hărtie-monetă română . . . Cump. 9.25 vënd. 9.30 Lire turcesci . . . „ 10.80 „ 10.90 Imperiali . . . „ 9.80 „ 9.90 Ruble rusesci . . . „ 1.22 „ 1.23

Bursa de Budapesta din 28 Noemvrie st. n. 1888.

Table with 2 columns: Item, Price. Rows include Rentă de aur ung. 6%, hărtie 4%, etc.

Bursa de Viena din 28 Noemvrie st. n. 1888.

Table with 2 columns: Item, Price. Rows include Rentă de aur ung. 6%, hărtie 4%, etc.

Bursa de București.

Table with 2 columns: Item, Price. Rows include 27 Noemvrie. — 4 oare p. m., Cassa, Ultim, etc.

Redactor responsabil: Septimiu Albin.

Spre binevoitoare luare aminte!

Subscriberul îmi iau voea, de a aduce cu toată onoarea la cunoscința p. t. publică, spre comoditatea stimabililor mei mușterii, mi-am procurat

eu unicul în piața de aici

UN CONFORMATEUR

construit după cel mai nou sistem. Acela servește a da pălăriilor tari, atât cylindrelor, cât și pălăriilor de ori-ce soiuri întocmai forma capului, fără de a strica forma pălăriei. La nici o pălărie, potrivit prin noul meu conformateur, nu mai există apăsarea molestătoare de până acum a pălăriei.

Pentru sezonul de toamnă și iarnă

recomand onorabilului public cel mai bine asortat deposit de cylindre, chapeau-chape-uri, pălării de metasă și de pârle în cele mai gustoase și mai noue culori și fațonuri pentru domni și băieți, precum și pălării de copii, cu cele mai moderate prețuri.

Specialitate de fabricat propriu

de pălării fine de metasă (cu pâr lung), precum și de pălării de pârle pentru preoți, cele din urmă foarte recomandabile pentru trănicia și deosebita lor ușurătate, ofer cu cele mai ieftine prețuri.

Pentru o frecvență pe cât se poate de numeroasă invită cu toată onoarea

Fritz Connerth,

pălărier.

Sibiu, piața mare Nr. 9.

(Lungă palatul Bruckenthal.)

Comande din afară, conform trimiterii măsurii în centimetri, se efectuează prompt cu rambursă postală.

[588] 29-52

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipereș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărănicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoaca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărănic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârțitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscii-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pécurarul. Poveste de Nicolae Trimbișioniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de L. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copsa mică-Sibiu, Sibiu-Copsa mică, Cucurda-Oșorhei-Regh.-săs., Regh.-săs.-Oșorhei-Cucurda, Oșorhei, Simeria (Piski)-Uniedoară, Uniedoară-Simeria (Piski). Rows list stations and times for various train types (Tren de persoane, Tren accelerat, Tren omnibus, Tren mixt).